

הרבנית מרת חנה ביילא לב ע"ה

בבני ברק ליוו רבים בראשות ראשי ישיבות וגדולי תורה ביום ראשון השבוע את הרבנית מרת חנה ביילא לב ע"ה למנוחת עולמים. והיא כבת צ"ד בפטירתה.

המנוחה מרת חנה ע"ה נולדה בירושלים לאביה הגאון רבי חיים יוסף קרויזר זצ"ל מנקיי הדעת שבירושלים אשר היה בקי בש"ס וירא שמים מרבים. ולאמה מרת אהובה ליבא ע"ה. נצר לבית הרב מרנא הגר"ח מוולוז'ין זיע"א. בבית זה התגדלה לשאוב משוש חיים בתורה הקדושה, לידבק בלומדיה ולמאוס בתענוגי עולם.

בהגיעה לפירקה הציעו בפניה שידוך עשיר ורם במושגי אותם הימים, אך היא סירבה באומרה כי לא שווה כל כסף וזהב כי אין רצונה אלא בבעל בן תורה.

נישאה לבעלה הרב הצדיק ר' יוסף זצ"ל, תלמיד גרודנא של מעלה, של מרן הגר"ש שקאפ זצ"ל ושל המשגיח הגר"ש הרכבי הי"ד, אשר גם על ידו הסתייע הוצאת ספרו של המשגיח מאמרי שלמה.

אוד מוצל מאש, אשר עבר כמעט את כל שנות הרעה במחנות ונותר איתן וחזק באמונתו התמימה. צורתו בן תורה ומסירות נפשו לפעול ולהפעיל למען קיום רצון השי"ת ולמען שמירת תורה ומצוות, גם במחנות גם במחנה העקורים באיטליה וגם בקפריסין.

את קורותיו כתב בדמע בספר ואמונתך בלילות מספר 98661 מספר, אשר מרן הגרמ"י לפקוביץ ומרן הגר"ג אדלשטיין אמרו כי קראוהו מריש ועד גמירא והוא ספר מוסר, זה ספר תולדות אדם.

כאשר הציעו לפני המנוחה ע"ה את בעלה לעתיד וציינו בפניה כי הוא אוד מוצל מאש. אמרה אדרבה ואדרבה אהיה סעד לתומכו, וכך דבקה אחריו, בו ובתורתו, הרחיקה נדוד מירושלים מולדתה לבני ברק והקימו יחדיו את ביתם לשם ולתפארת בית ישראל.

בעלותו ארצה התיישב בעיר התורה בני ברק. תכף מינהו מרן הרב מפונוביז זצ"ל להיות לעזר ואחיסמך לילדי הפליטים, גידלם ורוממם מבירא עמיקתא לאיגרא רמא.

לאחר מכן למד תורה בכולל בית יוסף אצל מרן הסטייפלער זצ"ל אשר חיבבו עד למאד ושמע ממנו שיעורים תמידין כסדרן וכתב עליו "הצליח הרבה בתורה בהבנה ישרה ויש לו ידיעה רחבה ושכל טוב, כמותו ירבו בישראל, והוא תלמיד חכם יקר".

חינך ילדי ישראל בת"ת תשב"ר ובת"ת זכרון מאיר ורבים מתלמידיו גדולי תורה ויראה. היה לשם ולתפארת ביראתו הקודמת לחכמתו, כמו שאמר עליו מרן הגרש"ז אויערבאך זצ"ל שהוא עומד להסתכל בו בתפילתו, לראות בן התחטא לפני אביו. נלב"ע כ"ג תמוז התש"ן.

את ביתם הקימו מתוך הצנע לכת ודחק, ומתוך שמחה וקרבת אלוקים. מתוך לימוד תורה, ודקדוקי הלכה, ועזר כנגדו באמירת תהילים הרבה. ובאהבת תורה.

גם כשגדל בנה בכורה הגאון רבי מאיר אריה זצ"ל ועלה לישיבת גרודנא באשדוד, והישיבה היתה בראשית דרכה ומקום משכנה בעפר ובחול בלתי מבוסס, והיא אם רחמניה שלחהו רחוק, ובגעגועיה כל ליל היתה בוכה ומצטערת, אך שמחה ושלמה כי זה מקום גידולו לתלמיד חכם. היתה נוסעת אליו אף כי לקחה הדרך קרוב ליום שלם, להביא לפניו מיני מעדנים מבית מטבחה של אמא אוהבת ומתגעגעת, אך מבכרת שיהיה גדול בתורה.

היתה מקבלת ומארכת בסבר פנים יפות את נכדיה תלמידי ישיבת פונוביז הסמוכה, למלאות ידיהם בכל טוב מעשה ידיה, לגדלם ולרוממם.

לעת זקנתה ממש, ביקשה פעם אחת מנכדה, והתנצלותה עמה על כי חלשה, להוריד את פח האשפה. והוא אנה ואמר בודאי, אדרבה מצוה היא ושמחה. אז אמרה לו היא תדע, כי אף פעם עד עתה לא ביקשתי מבן תורה שילך ויוריד את הפח. וקשה עלי הדבר.

תפילותיה היו במתינות ובתחנונים, כל יום היתה אומרת וגומרת את כל ספר התהילים. היתה משכימה קום בראש השנה עם ותיקין אך לא נתנה שינה לעיניה גם בימות הגבורה והזקנה, באומרה בראש השנה לא ישנים, איך אפשר לישון בראש השנה.

בכ"ג אב תשע"ג נפצעה אנושות בתה היחידה הקדושה טובה הי"ד בחזרה משפוך שיח על יד הכותל המערבי בפיגוע הנורא בקו 2 והשיבה נשמתה ליוצרה בט"ו אלול תשע"ג. טובה הי"ד היתה בבית עינה ותקוותה כל הימים, ולבה נשבר בקרבה על פטירתה.

שבר על שבר הושברה כאשר שיכלה בי"ד סיון תשע"ו את בנה יקירה הגאון רבי יעקב לב זצ"ל תלמיד חכם עצום ומחבר ספרים רבים על סדר קדשים, תלמיד הגרי"מ פיינשטיין זצ"ל. והוא בן נ"א שנים בלבד.

בשנים האחרונות שיכלה גם את בנה בכורה הגאון רבי מאיר אריה לב זצ"ל מחבר ספר עבודת היום, מאור הקודש ואהל יוסף, ומרבני שכונת בית וגן בירושלים. ושנה לאחר מכן את בנה הגאון רבי שמעון יהודה לב זצ"ל ראש כולל שערי טובה ומחבר ספר זבח שי, משכונת רמת שלמה בירושלים.

ואף כי תכפו עליה צרותיה, חגרה בעוז מתניה לאמר כי ה' הוא יודע הכי טוב מה הוא עושה. ושבה אל ספר התהילים, באומרה כי הוא חברה הטוב תמיד.

מסע הלוייה יצא מביתה רחוב הרב וסרמן לעבר הר המנוחות בירושלים, שם נטמנה ליד בעלה הגדול זצ"ל וסמוך לכל ילדיה נוחם עדן.

הספידוה תמרורים, נכדה הגאון רבי בנימין לב שליט"א מחשובי הת"ח שבמודיעין עילית בציינו כי החיים של האדם זה ספר תולדות אדם, וספרה היה גדוש באמירת תהילים ובאהבת תורה ובחיכויו לבניה ולנכדיה שישבו מתלמודם. קרא עליה דברי הגמרא בקידושין דף ל"ג, רבי יוחנן הוה קאי מקמי סבי דארמאי אמר כמה הרפתקי עדו עליהו דהני, ופירוש הראשונים שם כמה מקרים וצרות עברו עליהם וראו אותות ומופתים, ש"מ שהשם אוהב אותן שיחיו בעולם, וש"מ שהיו צריכין לבני העולם, הילכך חייבין אנו בכבודן.

אחריו הספידה נכדה הגאון רבי חיים שליט"א מחבר ספר חבורת הפסח אשר עמד על זכייתה בבנים תלמידי חכמים כמו רות שדבקה בנעמי אף על פי שנעמי קראה לעצמה חפצא של מרה, שמתוך הדבקות המוחלטת בה' זוכים להיות אמה של מלכות.

כמו כן הספידה נכדה הגאון רבי צבי שליט"א מרבני ישיבת פינקל באמרו חמין ושמן שסכתני אמי בילדותי הן עמדו לי בימי זקנותי. חמין ושמן כפשוטו, וחמין ושמן של חמימות ליראת שמיים, חמימות לתפילה ולעבודת השם.

אחריו הספיד נכדה הרה"ג ר' חיים שליט"א בן בנה הגר"ש זצ"ל אשר הביא מהמדרש הגדול על הפסוקים בפרשת השבוע של המסעות, על פי ה', שהאריכה התורה בפירוט רב, לומר לך שלא יטעו אומות העולם לומר שלא יודעים לאן הם פונים, אבל כלל ישראל לא הרהר אחר מידותיו של הקב"ה, ומי לנו גדולה בלא להרהר אחר מדותיו של הקב"ה מסבתא המנוחה ע"ה.

אחריו הספיד נכדה הגאון רבי נפתלי שליט"א ראש כולל שערי טובה אשר הביא מדברי הסבא זצ"ל מהרב מפרוזני לבאר ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים, שבעולם הזה רואים את כל הבורות והמערבולות שנמצאים בים, אבל לעתיד לבוא המים מכסים את הכל והכל מתגלה במדת הרחמים. וכך המנוחה ע"ה תמיד קיוותה והאמינה וידעה שיש דעת את ה'.

אחר סתימת הגולל הספידה נכדה הרה"ג ר' יוסף שליט"א באומרו כי הקב"ה אמר לאהרן הכהן שלך גדול משלהם, ומסביר הרמב"ן שזה חנוכת בית חשמונאי. כי מהכוח של וידום אהרן, מהכוח של אהרן שלא שינה, היה חינוך, לא של דבר אחד חדש, לא חד פעמי, אלא חינוך של להיות מתחנכים. וזה מה שקיבלנו ירושה מסבתא ובעזרת ה' נעביר את זה הלאה.

הותירה אחריה נכדים נינים ובני נינים הממשיכים דרכה ועמלים בתורה לדעת סודה.

תנצב"ה.